

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/37/EU,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun direktiivin 2003/98/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden julkisen sektorin elinten tuottamat asiakirjat muodostavat laajan, monipuolisen ja arvokkaan resurssipohjan, joka voi hyödyttää osaamistaloutta.
- (2) Julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 17 päivänä marraskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/98/EY ⁽³⁾ vahvistetaan jäsenvaltioiden julkisen sektorin elinten hallussa olevien asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevat vähimmäissäännöt sekä käytännön keinot niiden uudelleenkäytön helpottamiseksi.
- (3) Avoimen tiedon politiikka, jolla edistetään julkisen sektorin tiedon laajaa saatavuutta ja uudelleenkäyttöä yksityisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin siten, että niihin liittyy vain vähän tai ei lainkaan oikeudellisia, teknisiä tai taloudellisia rajoitteita, ja jolla edistetään tiedonvälitystä taloudellisten toimijoiden lisäksi kansalaisille, voi osaltaan vauhdittaa merkittävästi kyseisen tiedon uudelleen yhdistelyyn ja hyödyntämiseen perustuvien uusien palvelui-

den kehittämistä sekä edistää talouskasvua ja yhteiskunnallista osallistumista. Tämä edellyttää kuitenkin, että asiakirjojen uudelleenkäytön sallimista koskevat toimintaedellytykset ovat unionin tasolla tasavertaiset, mitä ei voida saavuttaa ainoastaan jäsenvaltioiden tai asiaan liittyvien julkisen sektorin elinten erilaisilla säännöillä ja käytännöillä.

- (4) Julkisen sektorin elimen hallussa olevien asiakirjojen uudelleenkäytön salliminen tuottaa lisäarvoa uudelleenkäyttäjille, loppukäyttäjille ja koko yhteiskunnalle sekä usein myös kyseiselle julkisen sektorin elimelle itselleen, sillä uudelleenkäyttö lisää avoimuutta ja vastuuvollisuutta ja sen avulla saadaan uudelleenkäyttäjiltä ja loppukäyttäjiltä palautetta, jonka avulla asianomainen julkisen sektorin elin voi parantaa kerätyn tiedon laatua.

- (5) Sen jälkeen, kun ensimmäiset julkisen sektorin tiedon uudelleenkäyttöä koskevat säännöt hyväksyttiin vuonna 2003, maailmassa olevan tiedon määrä, julkinen tieto mukaan lukien, on lisääntynyt eksponentiaalisesti ja on alettu tuottaa ja kerätä uudenlaista tietoa. Samaan aikaan tiedon analysoinnissa, hyödyntämisessä ja käsittelyssä käytettävät teknologiat kehittyvät jatkuvasti. Nopeat teknologiset kehitykset mahdollistavat tiedon käyttämiseen, kokoamiseen ja yhdistelyyn perustuvien uusien palveluiden ja sovellusten luomisen. Vuonna 2003 hyväksytyt säännöt eivät enää pysy näiden nopeiden muutosten tahdissa, minkä vuoksi on olemassa riski, että julkisen tiedon uudelleenkäytön tarjoamia taloudellisia ja yhteiskunnallisia mahdollisuuksia ei voida hyödyntää.

- (6) Jäsenvaltiot ovat samaan aikaan laatineet uudelleenkäyttöä koskevia toimintalinjoja direktiivin 2003/98/EY nojalla, ja osa jäsenvaltioista on maksanut kunnianhimoisia avointa dataa koskevia toimintatapoja, joilla ne tekevät saatavilla olevan julkisen tiedon uudelleenkäytöstä helpompaa kansalaisille ja yrityksille ja jotka ylittävät mainitussa direktiivissä asetetut vähimmäisvaatimukset. Jotta jäsenvaltioiden erilaiset säännöt eivät estäisi tuotteiden ja palveluiden tarjoamista yli rajojen ja jotta mahdollistettaisiin toisiaan vastaavien julkisten tietoaisteistojen

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 129.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 345, 31.12.2003, s. 90.

uudelleenkäyttö niihin perustuvissa Euroopan laajuisissa sovelluksissa, julkisen tiedon saatavuutta koskevien menettelytapojen vähimmäistason yhdenmukaistaminen on tarpeen sen määrittämiseksi, mitä julkista tietoa on uudelleenkäytettävissä tiedon sisämarkkinoilla.

- (7) Direktiivin 2003/98/EY ei sisälly velvoitetta asettaa asiakirjat saataville tai sallia niiden uudelleenkäyttö. Päätös uudelleenkäytön sallimisesta tai kieltämisestä jää jäsenvaltioiden tai asianomaisen julkisen sektorin elimen tehtäväksi. Direktiivi 2003/98/EY perustuu kansallisiin asiakirjojen saatavuutta koskeviin sääntöihin, ja näin ollen kyseisen direktiivin nojalla ei vaadita asiakirjojen uudelleenkäytön sallimista, jos asiakirjojen saatavuutta on rajoitettu (oikeus tutustua asiakirjoihin voidaan kansallisilla säännöillä rajoittaa koskemaan esimerkiksi vain kansalaisia tai yrityksiä, jotka voivat osoittaa asian koskevan niitä erityisesti) tai jos asiakirjat eivät ole saatavilla (oikeus tutustua asiakirjoihin voidaan kieltää kansallisilla säännöillä esimerkiksi asiakirjojen arkaluonteisuuden vuoksi muun muassa kansallisen turvallisuuden, puolustuksen tai yleisen turvallisuuden perusteella). Osassa jäsenvaltioista oikeus uudelleenkäyttöön on nimenomaisesti yhdistetty asiakirjojen saatavuuteen siten, että kaikkia yleisesti saatavilla olevia asiakirjoja voidaan käyttää uudelleen. Toisissa jäsenvaltioissa näiden kahden sääntökokonaisuuden välinen yhteys on epäselvempi, ja tämä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta.
- (8) Direktiiviä 2003/98/EY olisi näin ollen muutettava siten, että siinä säädetään jäsenvaltioille selkeä velvoite sallia kaikkien asiakirjojen uudelleenkäyttö, jollei niiden saatavuutta ole rajoitettu tai estetty asiakirjojen saatavuutta koskevilla kansallisilla säännöillä ja jollei tässä direktiivissä säädetä muista poikkeuksista. Tällä direktiivillä tehtävillä muutoksilla ei pyritä määrittämään tai muuttamaan asiakirjojen saatavuutta koskevia jäsenvaltioiden järjestelmiä, jotka kuuluvat yhä niiden vastuulle.
- (9) Asiakirjat, joihin kohdistuu kolmansien osapuolten teollis- ja tekijänoikeuksia, olisi jätettävä direktiivin 2003/98/EY soveltamisalan ulkopuolelle, kun otetaan huomioon unionin oikeus ja jäsenvaltioiden ja unionin kansainväliset velvoitteet, erityisesti kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta tehdystä Bernin yleissopimuksesta ja teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdystä sopimuksesta johtuvat velvoitteet. Jos kirjaston, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, museon tai arkiston hallussa olevaan asiakirjaan kohdistuvien teollis- ja tekijänoikeuksien alkuperäinen omistaja oli kolmas osapuoli ja näiden oikeuksien suoja-aika ei ole päättynyt, kyseistä asiakirjaa olisi tätä direktiiviä sovellettaessa pidettävä asiakirjana, johon kohdistuu kolmansien osapuolten teollis- ja tekijänoikeuksia.
- (10) Direktiiviä 2003/98/EY olisi sovellettava asiakirjoihin, joiden toimittaminen kuuluu kyseisten julkisen sektorin

elinten julkisiin tehtäviin, jotka määritellään jäsenvaltion lainsäädännössä tai muissa sitovissa säännöissä. Jos tällaisia sääntöjä ei ole, julkiset tehtävät olisi määriteltävä jäsenvaltioiden yleisen hallintokäytännön mukaisesti edellyttäen, että julkisten tehtävien ala on avoin ja sitä valvotaan. Julkiset tehtävät voidaan määritellä yleisesti tai tapauskohtaisesti yksittäisen julkisen sektorin elimen osalta.

- (11) Tämän direktiivin täytäntöönpanossa ja soveltamisessa olisi noudatettava kaikilta osin henkilötietojen suojaa koskevia periaatteita yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Erityisesti on syytä huomata, että kyseisen direktiivin mukaisesti jäsenvaltioiden olisi määritettävä olosuhteet, joissa henkilötietojen käsittely on laillista. Lisäksi yksi kyseisen direktiivin periaatteista on se, että henkilötietoja ei saa niiden keräämisen jälkeen käsitellä tavalla, joka on yhteensopimaton niiden määriteltyjen, nimenomaisten ja laillisten tarkoitusten kanssa, joita varten kyseiset tiedot on kerätty.
- (12) Direktiiviä 2003/98/EY olisi sovellettava rajoittamatta julkisen sektorin työntekijöiden kansallisten sääntöjen nojalla nauttimien oikeuksien, taloudelliset ja moraaliset oikeudet mukaan luettuina, noudattamista.
- (13) Lisäksi kun asiakirja asetetaan saataville uudelleenkäytettäväksi, asianomaisella julkisen sektorin elimellä olisi edelleen oltava oikeus asiakirjan hyödyntämiseen.
- (14) Direktiivin 2003/98/EY soveltamisalaa olisi laajennettava kirjastoihin, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, sekä museoihin ja arkistoihin.
- (15) Yksi sisämarkkinoiden toteuttamisen tärkeimmistä tavoitteista on luoda edellytykset, joilla edistetään unionin laajuisten palvelujen kehittämistä. Kirjastoilla, museoilla ja arkistoilla on hallussaan huomattava määrä arvokkaita julkisen sektorin tietovarantoja, varsinkin kun digitointihankkeiden ansiosta digitaalisen vapaasti käytettävissä olevan aineiston määrä on moninkertaistunut. Tällaiset kulttuuriperintökokoelmat ja niihin liittyvät metatiedot voivat muodostaa digitaalisten sisältötuotteiden ja -palveluiden perustan, ja ne tarjoavat valtavat mahdollisuudet innovatiiviseen uudelleenkäyttöön esimerkiksi oppimisen ja matkailun alalla. Laajentamalla mahdollisuuksia käyttää uudelleen julkista kulttuuriaineistoa mahdollistettaneen muun muassa se, että unionin yritykset voivat hyödyntää aineiston antamia mahdollisuuksia ja vaikuttaa osaltaan talouskasvuun ja työpaikkojen luomiseen.

(¹) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (16) Julkisen sektorin kulttuurivarantojen hyödyntämistä koskevat säännöt ja käytännöt vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioiden välillä, mikä luo esteitä näiden varojen taloudellisen potentiaalin hyödyntämiselle. Kirjastot, museot ja arkistot investoivat yhä digitointiin, joten monet niistä ovat jo asettaneet hallussaan olevan julkisen sisällön uudelleenkäytettäväksi ja monet etsivät aktiivisesti mahdollisuuksia käyttää uudelleen hallussaan olevaa sisältöä. Koska kulttuurilaitokset kuitenkin toimivat hyvin erilaisissa sääntely- ja kulttuuriympäristöissä, niiden sisällön käyttämistä koskevat käytännöt ovat kehittyneet eri tavoin.
- (17) Kansallisten sääntöjen ja käytäntöjen erot tai epäselvyys haittaavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja tietoyhteiskunnan asianmukaista kehitystä unionissa, joten kirjastojen, museoiden ja arkistojen hallussa olevan julkisen sektorin kulttuuriaineiston uudelleenkäyttöä koskevia kansallisia sääntöjä ja käytäntöjä olisi yhdenmukaistettava riittävästi.
- (18) Direktiivin 2003/98/EY soveltamisalan laajentaminen olisi rajattava kolmenlaisiin kulttuurilaitoksiin, joita ovat kirjastot, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, sekä museot ja arkistot, koska niiden kokoelmat ovat jo nyt ja ovat tulevaisuudessa vielä enemmän arvokasta materiaalia, jota voidaan käyttää uudelleen useissa tuotteissa, kuten mobiilisovelluksissa. Muut kulttuurilaitokset, kuten orkesterit, oopperat, baletit tai teatterit, ja niihin kuuluvat arkistot olisi jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle niiden esittävään taiteeseen liittyvän erityisluonteen vuoksi. Koska lähes kaikki niiden hallussa oleva aineisto kuuluu kolmansien osapuolten teollis- ja tekijänoikeuksien piiriin eikä siksi kuuluisi kyseisen direktiivin soveltamisalan piiriin, niiden sisällyttämisellä soveltamisalaan olisi vain vähäinen vaikutus.
- (19) Digitointi on tärkeä keino, jolla voidaan parantaa mahdollisuuksia tutustua kulttuuriaineistoon ja käyttää sitä uudelleen koulutus-, työ- tai vapaa-ajan tarkoituksiin. Se tarjoaa myös huomattavia taloudellisia mahdollisuuksia ja helpottaa kulttuuriaineiston sisällyttämistä digitaalisiin palveluihin ja tuotteisiin ja tukee siten työpaikkojen luomista ja kasvua. Muun muassa näitä seikkoja korostettiin Europeana-hankkeen seuraavista vaiheista 5 päivänä toukokuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa ⁽¹⁾, kulttuuriaineiston digitoinnista ja sähköisestä saatavuudesta sekä digitaalisesta säilyttämisestä 27 päivänä lokakuuta 2011 annetussa komission suosituksessa 2011/711/EU ⁽²⁾ sekä kulttuuriaineiston digitoinnista ja sähköisestä saatavuudesta sekä digitaalisesta säilyttämisestä 10 päivänä toukokuuta 2012 annetuissa neuvoston päätelmissä ⁽³⁾. Näissä asiakirjoissa määriteltiin, miten eurooppalaisen kulttuuriperinnön digitointiin ja saataville asettamiseen verkossa liittyvien oikeudellisten sekä rahoitus- ja organisointikysymysten kanssa edetään.
- (20) Uudelleenkäytön helpottamiseksi julkisen sektorin elinten olisi, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, saatettava asiakirjat ja niitä koskeva metatieto saataville mahdollisimman tarkasti ja yksityiskohtaisesti avoimessa ja koneellisesti luettavassa esitysmuodossa, joka takaa yhteentoimivuuden, esimerkiksi käsittelemällä niitä tavalla, joka vastaa Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY ⁽⁴⁾ mukaisia paikkatiedon yhteensopivuus- ja käytettävyyksivaatimuksia koskevia periaatteita.
- (21) Asiakirjan olisi katsottava olevan koneellisesti luettavassa esitysmuodossa, jos se on sellaisessa tiedostomuodossa, jonka rakenne mahdollistaa sen, että ohjelmit pystyvät helposti yksilöimään, tunnistamaan ja poimimaan siitä tiettyjä tietoja. Koneellisesti luettavassa muodossa oleviin tiedostoihin koodatut tiedot ovat koneellisesti luettavia tietoja. Koneellisesti luettavissa olevat esitysmuodot voivat olla avoimia tai yksityisiä; ne voivat olla virallisia standardeja, mutta se ei ole välttämätöntä. Asiakirjojen, jotka on koodattu sellaiseen tiedostomuotoon, joka rajoittaa automaattista käsittelyä siksi, että tietoja ei saada poimittua niistä lainkaan tai ei saada poimittua helposti, ei olisi katsottava olevan koneellisesti luettavassa esitysmuodossa. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa kannustettava avointen koneellisesti luettavien esitysmuotojen käyttöön.
- (22) Jos julkisen sektorin elimet perivät maksuja asiakirjojen uudelleenkäytöstä, nämä maksut eivät lähtökohtaisesti saisi olla marginaalikustannuksia korkeampia. Olisi kuitenkin otettava huomioon tarve olla estämättä sellaisten julkisten sektorin elinten tavanomaista toimintaa, joiden on tuotettava tuloja kattaakseen huomattavan osan julkisten tehtäviensä suorittamiseen liittyvistä kustannuksista tai tiettyjen uudelleenkäytettäväksi annettujen asiakirjojen keräämisestä, tuottamisesta, jäljentämisestä ja jakelusta aiheutuvista kustannuksista. Tällaisissa tapauksissa julkisen sektorin elinten olisi voitava periä marginaalikustannukset ylittäviä maksuja. Nämä maksut olisi vahvistettava objektiivisten, avointen ja varmistettavissa olevien perusteiden mukaisesti, ja asiakirjojen toimittamisesta ja uudelleenkäyttöoikeuksien luovuttamisesta saatavat kokonaistulot eivät saisi ylittää niiden keräämisestä, tuottamisesta, jäljentämisestä ja jakelusta aiheutuvia kustannuksia ja investoinneille saatavaa kohtuullista tuottoa. Julkisen sektorin elimille asetettavan vaatimuksen tuottaa tuloja kattaakseen huomattavan osan julkisen tehtävänsä suorittamiseen liittyvistä kustannuksista tai tiettyjen asiakirjojen keräämisestä, tuottamisesta, jäljentämisestä ja jakelusta aiheutuvista kustannuksista ei tarvitse olla lakisääteinen vaatimus, ja se voi olla esimerkiksi seurausta jäsenvaltioiden hallintokäytännöistä. Jäsenvaltioiden olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen tällaista vaatimusta.

⁽¹⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 16.

⁽²⁾ EUVL L 283, 29.10.2011, s. 39.

⁽³⁾ EUVL C 169, 15.6.2012, s. 5.

⁽⁴⁾ EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1.

- (23) Kirjastojen, museoiden ja arkistojen olisi myös voitava periä marginaalikustannukset ylittäviä maksuja, jotta ei estetä niiden tavanomaista toimintaa. Tällaisten julkisen sektorin elinten tapauksessa asiakirjojen toimittamisesta ja uudelleenkäyttöoikeuksien luovuttamisesta asianmukaisena tilikautena saatavat kokonaistulot eivät saisi ylittää niiden keräämisestä, tuottamisesta, jäljentämisestä, jake- lusta, säilyttämisestä ja oikeuksien selvittämisestä aiheutu- via kustannuksia ja investoinneille saatavaa kohtuullista tuottoa. Kirjastojen, museoiden ja arkistojen erityispiirtei- den vuoksi on mahdollista ottaa huomioon yksityisen sektorin samanlaisten tai vastaavien asiakirjojen uudelleenkäytöstä perimät maksut laskettaessa investoinneille saatavaa kohtuullista tuottoa.
- (24) Tässä direktiivissä säädetyt maksujen ylärajat eivät vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen periä alempia maksuja tai olla kokonaan perimättä maksuja.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava perusteet marginaa- likustannukset ylittävien maksujen perimiselle. Jäsenvalti- oit voivat tältä osin esimerkiksi vahvistaa kyseiset perus- teet kansallisissa säännöissä tai nimetä asianmukaisen eli- men tai asianmukaiset elimet, jotka eivät saa olla sama kuin julkisen sektorin elin itse ja joilla on toimivalta vahvistaa kyseiset perusteet. Mainittu elin olisi organisoit- tava jäsenvaltioiden perustuslaillisten järjestelmien ja oi- keusjärjestelmien mukaisesti. Se voi olla jo olemassa oleva elin, jolla on talousarvion toteuttamiseen liittyviä valtuuksia ja joka on poliittisen valvonnan alainen.
- (26) Julkisen sektorin elimet voivat asettaa asiakirjan uudelleenkäytölle tarvittaessa luvanvaraisia ehtoja, esimerkiksi edellyttää lähteen ilmoittamista ja mainintaa siitä, onko uudelleenkäyttäjää muuttanut asiakirjaa millään tavalla. Julkisen sektorin tiedon uudelleenkäyttöön vaadittavilla luvilla saisi joka tapauksessa rajoittaa uudelleenkäyttöä mahdollisimman vähän, esimerkiksi siten, että rajoitus koskee vain lähteen ilmoittamista. Verkossa saatavilla ole- vien avointen käyttöehtojen, joihin sisältyy laajemmat uudelleenkäyttöoikeudet ilman teknisiä, taloudellisia tai maantieteellisiä rajoitteita, ja tiedon tarjoamisen avoi- messa muodossa olisi tässä suhteessa oltava keskeisessä asemassa. Siksi jäsenvaltioiden olisi edistettävä avointen ehtojen käyttöä, ja niistä pitäisi ajan myötä tulla unionin laajuinen käytäntö.
- (27) Komissio on kannattanut sellaisen verkossa toimivan jul- kisen sektorin tietoa koskevan tulostaulun kehittämistä, joka sisältää julkisen sektorin tiedon uudelleenkäyttöä kaikissa jäsenvaltioissa koskevat tulosindikaattorit. Tulostaulun säännöllinen ajan tasalle saattaminen auttaa parantamaan jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa ja toimin- taperiaatteita ja käytäntöjä koskevan tiedon saatavuutta koko unionissa.
- (28) Muutoksenhakukeinoin on kuuluttava mahdollisuus puolueettoman muutoksenhakuelimen suorittamaan uu- dellenearviointiin. Kyseinen elin voi olla jo olemassa oleva kansallinen viranomainen, esimerkiksi kansallinen kilpailuviranomainen, asiakirjojen saatavuudesta vastaava kansallinen viranomainen tai kansallinen oikeusviran- omainen. Elin olisi organisoitava jäsenvaltioiden perustus- laillisten järjestelmien ja oikeusjärjestelmien mukaisesti, eikä se saisi rajoittaa uudelleenkäyttöoikeutta hakevien käytettävissä muutoin olevia muutoksenhakuaine- oja. Sen olisi kuitenkin oltava selvästi erillään jäsenvaltion mekanismista, jolla vahvistetaan perusteet marginaalikus- tannukset ylittävien maksujen perimiselle. Muutoksenha- kukeinoin on kuuluttava mahdollisuus arvioida uudelle- leen kielteisiä päätöksiä sekä päätöksiä, joilla uudelleen- käyttö on sallittu mutta jotka voivat vaikuttaa hakijoihin muulla tavoin, esimerkiksi sovellettavilla maksujen peri- mistä koskevilla säännöillä. Nopeasti muuttuvien markki- noiden tarpeiden mukaisesti uudelleenarviointiprosessin olisi oltava nopea.
- (29) Asiakirjojen uudelleenkäytön periaatteita laadittaessa olisi noudatettava kilpailusääntöjä ja vältettävä mahdollisim- man pitkälle yksinoikeusjärjestelyjen tekemistä julkisen sektorin elinten ja yksityisen sektorin kumppanien kes- ken. Yleisen edun mukaisen palvelun tarjoamiseksi voi kuitenkin joskus olla tarpeen myöntää yksinoikeuksia tiettyjen julkisen sektorin asiakirjojen uudelleenkäyttöön. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun yksikään kaupalli- nen yritys ei suostu julkaisemaan kyseisiä tietoja ilman yksinoikeutta. Tämän seikan huomioon ottamiseksi di- rektiivissä 2003/98/EY sallitaan yksinoikeusjärjestelyt, mi- käli yksinoikeus on tarpeen yleisen edun mukaisen pal- velun tarjoamiseksi, kunhan järjestelyjä tarkastellaan uu- dellene säännöllisesti.
- (30) Koska direktiivin 2003/98/EY soveltamisalaa laajennetaan kattamaan kirjastot, korkeakoulujen kirjastot mukaan lu- ettuina, sekä museot ja arkistot, on aiheellista ottaa huo- mioon kulttuurivarantojen digitointiin liittyvät jäsenvalti- oiden väliset erot, joita ei voitu sisällyttää kyseisen direk- tiivin nykyisiin yksinoikeusjärjestelyjä koskeviin säännök- siin. Kirjastot, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, sekä museot, arkistot ja yksityisen sektorin kumppanit toteuttavat usein yhteistyöhankkeita, joihin liittyy kult- tuurivarantojen digitointia ja joissa yksityisen sektorin kumppaneille annetaan yksinoikeuksia. Käytäntö on osoittanut, että tällaisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ansiosta kulttuurikokoelmia voidaan käyttää järkevästi ja samalla kansalliset pääsevät nopeam- min osallisiksi kulttuuriperinnöstä.
- (31) Jos yksinoikeus liittyy kulttuurivarantojen digitointiin, tie- tyn mittainen yksinoikeusajanjakso saattaa olla tarpeen, jotta yksityisen sektorin kumppanilla on mahdollisuus kattaa investointinsa. Tämän ajanjakson pituus olisi kui- tenkin oltava rajoitettu ja sen olisi oltava mahdollisim- man lyhyt, jotta voidaan noudattaa periaatetta, jonka mu- kaan vapaasti käytettävissä olevan aineiston olisi oltava vapaasti käytettävissä myös digitoinnin jälkeen. Kulttuu- rivarantojen digitointiin myönnettävän yksinoikeuden kesto ei saisi yleensä ylittää kymmentä vuotta. Jos yksin- oikeusajanjakso on yli kymmenen vuotta, sitä olisi tarkasteltava uudelleen ottaen huomioon järjestelyn voi- maantulon jälkeen tapahtuneet tekniset, taloudelliset ja

hallinnolliset muutokset. Lisäksi kaikissa kulttuurivarantojen digitointiin liittyvissä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa kumppanina toimivalle kulttuurilaitokselle olisi myönnettävä täydet oikeudet digitoitujen kulttuurivarantojen käyttöön hankkeen päätyttyä.

(32) Sellaisten sopimusten ja muiden järjestelyjen ottamiseksi asianmukaisesti huomioon, joilla myönnetään yksinoikeuksia ja jotka on tehty ennen tämän direktiivin voimaantuloa, olisi vahvistettava asianmukaiset siirtymätoimenpiteet, jotta voidaan suojella asiaan liittyvien osapuolten etuja, jos niiden yksinoikeuksia ei pidetä tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyinä poikkeuksina. Siirtymätoimenpiteillä olisi annettava mahdollisuus jatkaa osapuolten yksinoikeuksia sopimuksen voimassaolon päättymiseen asti tai, jos kyseessä on toistaiseksi voimassa oleva sopimus tai erittäin pitkäksi ajaksi tehty sopimus, riittävän kauan, jotta osapuolet voivat toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä. Näitä siirtymätoimenpiteitä ei pitäisi soveltaa sopimuksiin tai muihin järjestelyihin, jotka on tehty tämän direktiivin voimaantulon jälkeen mutta ennen niiden kansallisten toimenpiteiden soveltamista, joilla se saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta vältetään tilanteet, joissa tehdään tämän direktiivin vastaisia sopimuksia tai muita pitkäaikaisia järjestelyjä, joilla on tarkoitus kiertää tulevat, direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevat kansalliset toimenpiteet. Tämän direktiivin voimaantulon jälkeen mutta ennen sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien kansallisten toimenpiteiden soveltamista tehtyjen sopimusten ja muiden järjestelyjen olisi näin ollen oltava tämän direktiivin mukaisia siitä alkaen, kun sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia kansallisia toimenpiteitä sovelletaan.

(33) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli helpottaa unionin laajuisten julkisen sektorin asiakirjoihin perustuvien tietopohjaisten tuotteiden ja palveluiden luomista sekä varmistaa, että yhtäältä yksityiset yritykset, varsinkin pienet ja keskisuuret yritykset, voivat käyttää julkisen sektorin asiakirjoja tehokkaasti yli rajojen lisäarvoa tuottavissa tietopohjaisissa tuotteissa ja palveluissa ja toisaalta kansalaiset voivat käyttää niitä tehokkaasti, mikä helpottaa tiedon vapaata liikkuvuutta ja viestintää, vaan ne voidaan ehdotetun toimen yleiseurooppalaisen soveltamisalan vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(34) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, oikeus henkilötietojen suojaan (8 artikla) ja omistusoikeus (17 artikla) mukaan luettuina. Mitään tässä direktiivissä ei saisi tulkita tai panna täytäntöön ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen vastaisella tavalla.

(35) On tarpeen varmistaa, että jäsenvaltiot raportoivat komissiolle julkisen sektorin tiedon uudelleenkäytön laajuudesta, tiedon saatavuutta koskevista ehdoista ja muutoksenhakukäytännöistä.

(36) Komission olisi avustettava jäsenvaltioita tämän direktiivin johdonmukaisessa täytäntöönpanossa antamalla ohjeita, erityisesti suositeltavista vakiomuotoisista luvista, tietoaineistoista ja asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevien maksujen perimisestä, asianomaisia tahoja kuultuaan.

(37) Direktiivi 2003/98/EY olisi näin ollen muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2003/98/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) asiakirjoihin, joiden toimittaminen ei kuulu kyseisen julkisen sektorin elimen julkiseen tehtävään, joka määritellään kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä tai muissa sitovissa säännöissä, tai, jos tällaisia sääntöjä ei ole, asianomaisen jäsenvaltion yleisen hallintokäytännön mukaisesti, edellyttäen, että julkiset tehtävät ovat avoimia ja niitä valvotaan;”

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) asiakirjoihin, jotka eivät asiakirjojen saatavuutta koskevien jäsenvaltioiden järjestelmien perusteella ole saatavilla muun muassa seuraavista syistä:

— kansallisen turvallisuuden (eli valtion turvallisuuden) suojaaminen, puolustus tai yleinen turvallisuus,

— tilastotietojen luottamuksellisuus,

— kaupallinen luottamuksellisuus (esimerkiksi yritys-, ammatti- tai yhtiösalaisuus);”

iii) lisätään kohdat seuraavasti:

- "c a) asiakirjoihin, joiden saatavuutta on rajoitettu asiakirjojen saatavuutta koskevien jäsenvaltioiden järjestelmien perusteella, myös tapauksissa, joissa asiakirjat käyttöönsä saadakseen kansalaisten tai yritysten on osoitettava, että asia koskee erityisesti heitä tai niitä;
- c b) asiakirjojen osiin, jotka sisältävät ainoastaan logoja, vaakunoita tai tunnuksia;
- c c) asiakirjoihin, jotka eivät ole saatavilla tai joiden saatavuutta on rajoitettu asiakirjojen saatavuutta koskevien järjestelmien perusteella henkilötietojen suojaamiseksi, ja sellaisiin kyseisten järjestelmien perusteella saatavilla olevien asiakirjojen osiin, jotka sisältävät henkilötietoja, joiden uudelleenkäyttö on ristiriidassa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsitellessä annetun lain kanssa;"

iv) korvataan e alakohta seuraavasti:

- "e) koulutus- ja tutkimuslaitosten, myös tutkimuslaitosten siirtämistä varten perustettujen järjestöjen, koulujen ja korkeakoulujen, korkeakoulujen kirjastot pois lukien, asiakirjoihin, eikä;"

v) korvataan f alakohta seuraavasti:

- "f) muiden kulttuurilaitosten kuin kirjastojen, museoiden ja arkistojen asiakirjoihin.";

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

- "3. Tämä direktiivi perustuu asiakirjojen saatavuutta koskeviin jäsenvaltioiden järjestelmiin, eikä se vaikuta niihin.";

c) korvataan 4 kohdassa sana "yhteisön" sanalla "unionin".

2) Lisätään 2 artiklaan kohdat seuraavasti:

- "6) 'koneellisesti luettavalla esitysmuodolla' tiedostomuotoa, jonka rakenne mahdollistaa sen, että ohjelmistot pystyvät helposti yksilöimään, tunnistamaan ja poimimaan siitä määrättyjä tietoja, yksittäiset tietoalkiot ja niiden rakenne mukaan lukien;
- 7) 'avoimella esitysmuodolla' tiedostomuotoa, joka on alustariippumaton ja julkinen ilman rajoitteita, jotka haittaisivat asiakirjojen uudelleenkäyttöä;
- 8) 'virallisella avoimella standardilla' standardia, joka on vahvistettu kirjallisessa muodossa ja jossa eritellään yksityiskohtaiset vaatimukset sille, miten ohjelmistojen yhteentoimivuus varmistetaan;

- 9) 'korkeakoululla' kaikkia julkisen sektorin elimiä, jotka tarjoavat akateemiseen loppuutkintoon johtavaa keskiasteen jälkeistä korkea-asteen koulutusta."

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Pääperiaate

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiakirjoja, joihin tätä direktiiviä sovelletaan 1 artiklan mukaisesti, voidaan käyttää uudelleen kaupallisiin tai muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin III ja IV luvussa säädetyin ehdoin.

2. Kun kyseessä ovat asiakirjat, joiden osalta kirjastoilla, korkeakoulujen kirjastot mukaan lukien, sekä museoilla ja arkistoilla on teollis- ja tekijänoikeuksia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisten asiakirjojen uudelleenkäytön ollessa sallittua asiakirjoja voidaan käyttää uudelleen kaupallisiin tai muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin III ja IV luvussa säädetyin ehdoin."

4) Korvataan 4 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Evätessään pyynnön julkisen sektorin elinten on ilmoitettava pyynnön esittäjälle epäämisen syyt, jotka perustuvat kyseisen jäsenvaltion asiakirjojen saatavuutta koskevan järjestelmän soveltuviin säännöksiin tai tämän direktiivin, erityisesti 1 artiklan 2 kohdan a–c alakohtaan tai 3 artiklan, nojalla hyväksytyihin kansallisiin säännöksiin. Kun pyynnön epääminen perustuu 1 artiklan 2 kohdan b alakohtaan, julkisen sektorin elimen on ilmoitettava oikeudet omistava luonnollinen tai oikeushenkilö, jos tämä on tiedossa, tai vaihtoehtoisesti käyttöluvan antaja, jolta julkisen sektorin elin on saanut kyseisen aineiston. Kirjastoilta, korkeakoulujen kirjastot mukaan lukien, sekä museoilta ja arkistoilta ei edellytetä tällaista ilmoitusta.

4. Kaikissa uudelleenkäyttöä koskevissa päätöksissä on ilmoitettava, miten pyynnön esittäjä voi halutessaan hakea muutosta päätökseen. Näihin muutoksenhakukeinoihin on kuuluttava mahdollisuus sellaisen puolueettoman muutoksenhakuelimen suorittamaan uudelleenarviointiin, jolla on tarvittava asiantuntemus ja joka voi olla esimerkiksi kansallinen kilpailuviranomainen, asiakirjojen saatavuudesta vastaava kansallinen viranomainen tai kansallinen oikeusviranomainen ja jonka päätökset sitovat kyseistä julkisen sektorin elintä."

5) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

Saatavilla olevat esitysmuodot

1. Julkisen sektorin elinten on asetettava asiakirjansa saataville kaikissa jo olemassa olevissa esitysmuodoissa ja kaikina jo olemassa olevina kielitoisintoina ja, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, avoimessa koneellisesti luettavassa esitysmuodossa yhdessä niitä koskevien metatietojen kanssa. Sekä esitysmuodon että metatietojen olisi mahdollisuuksien mukaan oltava virallisten avointen standardien mukaisia.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta ei seuraa, että julkisen sektorin elimillä olisi kyseistä kohtaa noudattaakseen velvollisuus luoda tai muuntaa asiakirjoja tai toimittaa niistä otteita, jos tätä velvollisuutta ei voida täyttää yksinkertaisen toimenpitein ja siitä aiheutuu suhteetonta vaivaa.

3. Julkisen sektorin elimiä ei voida tämän direktiivin perusteella vaatia jatkamaan tietyn tyyppisten asiakirjojen tuottamista ja säilyttämistä, jotta yksityisen tai julkisen sektorin organisaatio voisi käyttää niitä uudelleen.”

6) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Maksujen määrätymisperiaatteet

1. Jos asiakirjojen uudelleenkäytöstä peritään maksuja, ne eivät saa ylittää asiakirjojen jäljentämisestä, saataville asettamisesta ja jakelusta aiheutuvia marginaalikustannuksia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta:

- a) julkisen sektorin elimiin, joiden on tuotettava tuloja kattaakseen huomattavan osan julkisen tehtävänsä hoitamisesta aiheutuvista kustannuksista;
- b) poikkeuksellisesti asiakirjoihin, joiden osalta asianomaisen julkisen sektorin elimen on tuotettava riittävästi tuloja kattaakseen huomattavan osan niiden keräämisestä, tuottamisesta, jäljentämisestä ja jakelusta aiheutuvista kustannuksista. Nämä vaatimukset on määriteltävä jäsenvaltioiden lainsäädännössä tai muissa sitovissa säännöissä. Jos tällaisia sääntöjä ei ole, vaatimukset on määriteltävä jäsenvaltion yleisen hallintokäytännön mukaisesti;
- c) kirjastoihin, korkeakoulujen kirjastot mukaan luettuina, sekä museoihin ja arkistoihin.

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asianomaisten julkisen sektorin elinten on laskettava maksujen kokonaismäärä jäsenvaltioiden vahvistamien objektiivisten, avointen ja varmistettavissa olevien perusteiden mukaisesti. Kyseisten elinten asiakirjojen toimittamisesta ja uudelleenkäyttöoikeuksien luovuttamisesta asianmukaisena tilikautena saamat kokonaistulot eivät saa ylittää niiden keräämisestä, tuottamisesta, jäljentämisestä ja jakelusta aiheutuvia kustannuksia ja investoinneille saatavaa kohtuullista tuottoa. Maksut on laskettava kyseisiin julkisen sektorin elimiin sovellettavien kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti.

4. Kun 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen julkisen sektorin elinten perivät maksuja, asiakirjojen toimittamisesta ja uudelleenkäyttöoikeuksien luovuttamisesta asianmukaisena tilikautena saatavat kokonaistulot eivät saa ylittää niiden keräämisestä, tuottamisesta, jäljentämisestä, jakelusta, säilyt-

tämisestä ja oikeuksien selvittämisestä aiheutuvia kustannuksia ja investoinneille saatavaa kohtuullista tuottoa. Maksut on laskettava kyseisiin julkisen sektorin elimiin sovellettavien kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti.”

7) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Avoimuus

1. Kun kyse on julkisen sektorin elinten hallussa olevien asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevista vakiomaksuista, kaikki sovellettavat ehdot ja maksujen tosiasiallinen määrä, maksujen laskentaperusteet mukaan luettuina, on vahvistettava etukäteen ja julkistettava, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, sähköisessä muodossa.

2. Kun kyse on muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista uudelleenkäyttöä koskevista maksuista, kyseisen julkisen sektorin elimen on heti aluksi ilmoitettava, mitkä seikat otetaan huomioon näitä maksuja määritettäessä. Kyseisen julkisen sektorin elimen on pyydettyä ilmoitettava myös, miten maksut on laskettu tietyn uudelleenkäyttöä koskevan pyynnön yhteydessä.

3. Edellä 6 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vaatimukset on vahvistettava etukäteen. Ne on julkistettava sähköisessä muodossa, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista.

4. Julkisen sektorin elinten on varmistettava, että asiakirjojen uudelleenkäyttöä koskevan pyynnön esittäjälle tiedotetaan tämän käytettävissä olevista muutoksenhakukeinoista, jotka liittyvät tätä koskeviin päätöksiin tai käytäntöihin.”

8) Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Julkisen sektorin elimet voivat sallia uudelleenkäytön ehdoitta tai ne voivat asettaa ehtoja, tarvittaessa luvan avulla. Näillä ehdoilla ei saa tarpeettomasti rajoittaa mahdollisuuksia käyttää asiakirjoja uudelleen, eikä niitä saa käyttää kilpailun rajoittamiseen.”

9) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Käytännön järjestelyt

Jäsenvaltioiden on toteutettava uudelleenkäytettävissä olevien asiakirjojen hakua helpottavia käytännön järjestelyjä, kuten luetteloja tärkeimpien asiakirjojen sisältövarannoista ja niihin liittyvistä metatiedoista, jotka ovat, silloin kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, saatavilla internetin välityksellä ja koneellisesti luettavassa muodossa, sekä sisältövarantoluetteloihin linkitettyjä portaalisivustoja. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan helpotettava asiakirjojen monikielistä hakua.”

10) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tätä kohtaa ei sovelleta kulttuurivarantojen digitointiin.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tapauksissa, joissa yksinoikeus liittyy kulttuurivarantojen digitointiin, yksinoikeusajanjakso ei saa yleensä olla kymmentä vuotta pidempi. Jos tämä ajanjakso on kymmentä vuotta pidempi, sen kesto on tarkasteltava uudelleen yhdenentoista vuonna ja sen jälkeen tarvittaessa seitsemän vuoden välein.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen järjestelyjen, joilla myönnetään yksinoikeus, on oltava avoimia ja ne on julkistettava.

Kun kyse on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua yksinoikeudesta, asianomaiselle julkisen sektorin elimelle on osana kyseisiä järjestelyjä toimitettava veloituksetta kopio digitoiduista kulttuurivarannoista. Kopio on asetettava saataville uudelleenkäyttöä varten yksinoikeusajanjakson päättyessä.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Yksinoikeusjärjestelyjen, jotka ovat voimassa 1 päivänä heinäkuuta 2005 ja joihin ei voida soveltaa 2 kohdan mukaisia poikkeuksia, voimassaolo päättyy sopimuksen päättyessä tai joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Yksinoikeusjärjestelyjen, jotka ovat voimassa 17 päivänä heinäkuuta 2013 ja joihin ei voida soveltaa 2 ja 2 a kohdan mukaisia poikkeuksia, voimassaolo päättyy sopimuksen päättyessä tai joka tapauksessa viimeistään 18 päivänä heinäkuuta 2043, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.”

11) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tämän direktiivin soveltamista uudelleen ennen 18 päivää heinäkuuta 2018 ja toimittaa

tarkastelunsa tulokset sekä mahdolliset tämän direktiivin muuttamista koskevat ehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kolmen vuoden välein kertomus uudelleenkäyttöä varten saataville asetetusta julkisen sektorin tiedosta, tiedon saatavuutta koskevista ehdoista ja muutoksenhakukäytännöistä. Kertomus on julkistettava, ja jäsenvaltioiden on sen perusteella tarkasteltava 6 artiklan täytäntöönpanoa ja erityisesti marginaalikustannukset ylittävien maksujen perimistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelussa on kiinnitettävä erityistä huomiota tämän direktiivin soveltamisalaan ja vaikutuksiin, mukaan lukien julkisen sektorin asiakirjojen uudelleenkäytön kasvu, sovellettavien maksuperusteperiaatteiden vaikutukset, luonteeltaan lainsäädännöllisten ja hallinnollisten virallisten tekstien uudelleenkäyttö ja tietosuojaa koskevien sääntöjen ja uudelleenkäyttömahdollisuuksien välinen vuorovaikutus, sekä uusiin mahdollisuuksiin edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja eurooppalaisen sisältöteollisuuden kehitystä.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 18 päivänä heinäkuuta 2015. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 18 päivästä heinäkuuta 2015.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. SHATTER